

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de febrer del 2019.

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Vincent ANIÈRE, i els magistrats Sr. Carles CRUZ MORATONES i Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 24.3.2014 la representació processal del Sr. J. R. A. va formular demanda d'adopció de mesures paternofilials en mèrits de les disposicions de l'art. 63 de la LQM, sol·licitant es dictés sentència adoptant les mesures definitives reguladores que sol·licitava en relació al fill menor dels litigants.

II.- Per escrit de data 22.5.2014 el Ministeri Fiscal contestava que no s'oposava a les pretensions de la part demandant sempre i quant els fets que al·legava resultessin degudament acreditats en el moment processal oportú

La Sra. C. A. D. C. D. A. per escrit de data 26.05.2014 va contestar oposant-se a les pretensions de la contrapart sol·licitant es dictés Sentència ratificant el conveni de separació de 8-72011 homologat per Sentència de data 21.3.2012 (B-1130-3/2011) a excepció de la pensió d'aliments en favor del menor la qual s'havia de fixar en la quantitat de 200.- € mensuals.

III.- Les parts van presentar oportunament els seus escrits de rèplica i dúplica, i posteriorment de conclusions, reiterant els seus arguments i oposant-se als de l'adversa.

IV.- El Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 16.11.2017 i va decidir :

“Estimar substancialment la demanda de modificació de mesures paternofilials articulada per la representació processal del Sr. J. R. A. contra la Sra. C. A. D. C. D. A. en relació al menor K. R. D. C. disposant la modificació de les mesures previstes en la Sentència de 21-3-2012 per les següents:

1.- Pàtria potestat del menor compartida entre progenitors atribuïnt-se però la seva guarda i custòdia al pare.

2.- Fixar en benefici de la mare un règim de visites consistent en caps de setmana alterns des del divendres a la sortida de l'escola i fins el diumenge a les 20'00 hores en què el reintegrarà al domicili patern; els dimecres des de la sortida de l'escola i fins el dijous al matí en què l'acompanyarà a l'establiment escolar i la meitat de les vacances escolars corresponent a la mare la primera meitat els anys parells i la segona els senars.

3.- Fixar a càrrec de la mare una pensió d'aliments de 150.- € mensuals a satisfer dins dels 5 primers dies de cada mes al compte del pare. Aquesta pensió variarà anyalment en funció d'elles variacions de l'IPC. Alhora la mare haurà de contribuir en el 30% de les despeses extraordinàries que el correcte desenvolupament del menor pugui requerir.

4.- No efectuar especial pronunciament en relació al domicili que havia estat conjugal.

5.- Trametre còpia de la present una volta ferma al Registre Civil.

6.- I sense fer pronunciament en costes processals.”

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la Sra. C. A. D. C. D. A. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació en el sentit que se l'alliberi de l'obligació de pagar la pensió d'aliments fixada; o bé, subsidiàriament revocant-la en el sentit de declara la suspensió de l'obligació de pagar la pensió d'aliments a favor del seu fill menor mentre la meua representada no esdevingui a millor fortuna, i tot sense efectuar especial imposició de costes atès l'objecte d'aquest procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- En el present procediment de modificació de mesures de separació, la sentència d'instància estima necessari efectuar una sèrie de canvis en les mesures definitives ateses les circumstàncies concurrents actualment en la situació dels progenitors. Així decideix ratificar la mesura provisional d'atorgar la guarda i custòdia del menor K., nascut en el dia

27.9.10, al pare i establir un règim de visites a la mare tant pels cap de setmana com per les vacances i fixar una pensió d'aliments a càrrec de la mare de 150€ mensuals.

Contra tal decisió s'alça la mare per considerar que ha de ser alliberada de la seva obligació de pagament de pensió d'aliments o subsidiàriament ha de quedar en suspens el pagament de la pensió.

El Ministeri Fiscal i el pare s'oposen al recurs.

SEGON.- La pensió d'aliments és l'expressió econòmica del dret de tot fill a ser alimentat pels seus progenitors i es troba vinculat a la seva dignitat humana. Per tant els pares no poden renunciar a aquesta obligació legal i els Tribunals han de vetllar perquè aquell dret sigui respectat en tot moment pels progenitors.

Hem de posar de relleu que la jurisprudència dels Tribunals andorrans és constant en considerar que, per tal de fixar l'import de la pensió d'aliments a la què tenen dret els menors, s'han de tenir en compte les necessitats dels fills i les possibilitats econòmiques dels seus progenitors i, en general, aquesta oscil·la entre 600 i 800 euros mensuals, criteri que no exclou que, en ocasions i ateses les circumstàncies del cas, aquesta pugui ser inferior o superior. Això ens ho recorda també la sentència d'instància.

També hem dit en altres ocasions que els progenitors han d'actuar amb absoluta transparència en la seva situació econòmica davant els Tribunals per poder configurar amb precisió el dret als aliments del seu fills i la justa contribució proporcionada de cada progenitor.

En el present cas, ens trobem que la mare només ha manifestat de manera verbal i no contrastada que cobra 1.000€ mensuals de salari (no ha aportat cap nòmina ni el contracte de treball) i que percep "ajuts del Govern" (sense cap mena de precisió ni encara menys documentació. No dubtem que havent tingut quatre fills més posteriors a K. pugui rebre ajuts socials no només governamentals sinó també comunals, però no ha tingut cap interès en acreditar-ho. De ben segur que els serveis socials estan al corrent de la seva situació familiar i econòmica i hauria d'haver estat fàcilment demostrable.

Si atenem a les necessitats d'en K. hem de dir que atès que no consta que requereixi de tractaments o cures que no siguin les pròpies d'un nen de 8 anys edat, la suma de 150€ mensuals es pot qualificar de subsistència i el

pare ha decidit no recorre la sentència (demanava una pensió mensual de 300€), cosa que fa que assumeixi en la pràctica de manera substancial el manteniment d'en K.

En conseqüència, atès el conjunt de circumstàncies que concorren en el present i que ha pogut conèixer el Tribunal, la pensió fixada en la instància cal estimar-la ajustada a dret i ha de ser confirmada.

TERCER.- Atesa la naturalesa d'aquesta classe de litigis, no fem imposició de les costes en aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. C. A. D. C. D. A. contra la Sentència dictada pel Tribunal de Batlles en data 16 de novembre de 2017, que confirmem íntegrament. No fem pronunciament de les costes d'aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-